

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ὕπ' Ἀρ. 1746 τῆς 8ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1982
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΜΕΡΟΣ Ι

Κανονιστικαὶ Διοικητικαὶ Πράξεις

Ἀριθμὸς 1

ΟΙ ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΝ ΝΟΜΟΙ
(ΝΟΜΟΙ 64 ΤΟΥ 1964, 15 ΤΟΥ 1966, 9, 47 ΚΑΙ 89
ΤΟΥ 1970, 87 ΤΟΥ 1972, 73 ΚΑΙ 89 ΤΟΥ 1979)

Κανονισμοὶ ἐκδοθέντες ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς
Ἐπιτροπῆς Πόλεως

Ἡ Δημοτικὴ Ἐπιτροπὴ Πόλεως, ἐνασκοῦσα τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς αὐτὴν δυνάμει τῶν ἄρθρων 8 καὶ 37 τῶν περὶ Δήμων Νόμων τοῦ 1964 ἕως (Ἀρ. 2) 1979, καὶ οἰουδήποτε ἑτέρου πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτούντος Νόμου, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦς Κανονισμοὺς.

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ Δημοτικοὶ (Προποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Πόλεως τοῦ 1982 καὶ θὰ ἀναγινώσκονται ὁμοῦ μετὰ τῶν Δημοτικῶν Κανονισμῶν Πόλεως 1965 ἕως 1977 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ Δημοτικοὶ Κανονισμοὶ Πόλεως τοῦ 1965 ἕως 1982.

Ἐπίσημος
Ἐφημερίς,
Παράρτημα
Τρίτον:
24. 6.1965
5. 4.1968
27. 3.1970
8.10.1971
28. 9.1973
16. 4.1976
23. 9.1977.

2. Εἰς τοὺς παρόντας Κανονισμοὺς ἡ φράσις «Κανονισμοὶ 1931 ἕως 1958» σημαίνει τοὺς Δημοτικούς Κανονισμοὺς Πόλεως 1931 ἕως 1958 τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸν Πίνακα τῶν βασικῶν κανονισμῶν καὶ περιλαμβάνει οἰανδήποτε τροποποίησιν ἢ τῶν ρηθέντων Δημοτικῶν Κανονισμῶν Πόλεως 1931 ἕως 1958 γενομένην διὰ τῶν βασικῶν κανονισμῶν.

3. Οἱ Κανονισμοὶ 1931 ἕως 1958 τροποποιοῦνται διὰ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμόν 8, τοῦ ἀκολουθοῦντος νέου Κανονισμοῦ:

«8Α. Ἐκάστον πρόσωπον τὸ ὁποῖον μεταφέρει οἰωνδήποτε ζῶν διὰ σφαγὴν εἰς τὰ ὑποστατικά τοῦ σφαγείου ὑποχρεοῦται—

- (α) Ὅπως πληρώνη δι' ἑκάστον ζῶν, τὸ ὁποῖον παραμένει εἰς τὰ ὑποστατικά τοῦ σφαγείου πέραν τῆς μιᾶς ἡμέρας, τὸ ποσὸν τῶν 50 μίλς τὴν ἡμέραν, δukaιώματα τοῦ Δήμου·
- (β) ὅπως διατηρῇ καθαρὰ τὰ ὑποστατικά τοῦ σφαγείου καὶ ὅπως καθαρῶς ταῦτα ἀπὸ τὰς ἀκαθαρσίας τῶν ζῶν του ἢ ἄλλας ἀκαθαρσίας.».

4. Ἡ παράγραφος (4) τοῦ Κανονισμοῦ 81 τῶν Κανονισμῶν 1931 ἕως 1958 διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου παραγράφου:

«(4) Ἰδέον νὰ πληρῶνηται πρὸς τὸν Δημοτικὸν Ταμίαν οὐχὶ ἀργότερον τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους ὑφ' ἑκάστου ἰδιοκτῆτου, ἐνοικιαστοῦ ἢ κατόχου—

- (α) Οἰκίας, τέλος καθοριζόμενον εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν £10.000 μίλς κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου·
- (β) καταστήματος ἢ ἀποθήκης ἢ καφενεῖου, τέλος καθοριζόμενον εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν £12.000 μίλς κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου·
- (γ) ξενοδοχείου, οἰκοτροφείου, ὠργανωμένων διαμερισμάτων, ξενοῦ ὕπνου ἢ πανδοχείου, κατασκηνατικοῦ χώρου καὶ τουριστικῆς ἐπαύλεως, τέλος καθοριζόμενον εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν £100.000 μίλς κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου·
- (δ) τυπογραφείου, κλινικῆς, ἐργοστασίου, βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, συσκευαστηρίων ἢ ὑποστατικῶν ἄλλων, πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ἄνω ὑποπαραγράφους (α), (β) καὶ (γ), τέλος καθοριζόμενον εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν £100.000 μίλς κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου.».

5. Οἱ Κανονισμοὶ 1931 ἕως 1958 τροποποιοῦνται διὰ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 83, τῶν ἀκολουθῶν νέων Κανονισμῶν:

«83Α. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐναποθέτῃ, ρίπτῃ ἢ τοποθετῇ ἐντὸς ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου χώρου, ἐντὸς τῶν δημοτικῶν ὁρίων, οἰαδήποτε παλαιὰ αὐτοκίνητα, ὀχήματα, ἐξαρτήματα τούτων, παλαιὰ ἐλαστικά ἢ οἰαδήποτε ἄλλα πράγματα ἢ ἀντικείμενα.

83Β.—(1) Πᾶς ἰδιοκτῆτης, ἐνοικιαστὴς ἢ κάτοχος ὑποστατικοῦ ἐντὸς τῶν δημοτικῶν ὁρίων ὑποχρεοῦται ὅπως διατηρῇ τὸ τοιοῦτον ὑποστατικὸν ἀπηλλαγμένον οἰωνδήποτε χόρτων, ξηρῶν ἢ μὴ, εἴτε φυομένων εἴτε μὴ, τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν νὰ γίνωσιν ἐσπία δημιουργίας κωνῶπων.

(2) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἡ λέξις, «ὑποστατικὸν» περιλαμβάνει αὐλὰς, κήπους, οἰκίπεδα, ἀγρούς καὶ πάντα ἄλλον ἀσκεπῆ χώρον, εἴτε οὗτος εἶναι περίφρακτος εἴτε μὴ, καὶ ἡ λέξις «κωνῶπες» περιλαμβάνει σκνίπας, μυγῆας καὶ πᾶν ἄλλο ἐπιβλαβὲς ἢ ὀχληρὸν ἔντομον.».

6. Οἱ Κανονισμοὶ 1931 ἕως 1958 τροποποιοῦνται διὰ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 85, τοῦ ἀκολουθῶν νέου Κανονισμοῦ:

«85Α.—(1) "Εκαστον πρόσωπον ή οργανισμός, έχων άδειαν λειτουργίας ξενοδοχείου έντός των δημοτικών όρίων, δέον όπως καταβάλλη εις τόν Δημοτικό Ταμείαν, δι' εκάστον πρόσωπον ήλικίας άνω των 10 έτών, διαμένον εις αυτό κατά νύκτα, τέλος ως άκολουθώς:

(α) Εις ξενοδοχείον του ένός άστέρος δι' εκάστον πρόσωπον 50 μίλς·

(β) εις ξενοδοχείον των δύο άστέρων δι' εκάστον πρόσωπον 75 μίλς·

(γ) εις ξενοδοχείον των τριών και τεσσάρων άστέρων δι' εκάστον πρόσωπον 100 μίλς.

(2) "Εκαστον πρόσωπον, οργανισμός, κάτοχος ή ένοικιαστής, έντός των δημοτικών όρίων, ξενώνας ύπνου, οργανωμένων διαμερισμάτων και τουριστικών επαύλεων, δέον όπως καταβάλλη εις τόν Δημοτικό Ταμείαν, δι' εκάστον πρόσωπον ήλικίας άνω των δέκα έτών, διαμένον εις αυτά κατά νύκτα, τέλος καθοριζόμενον υπό του Συμβουλίου από καιρού εις καιρόν, άλλ' έν ουδεμιᾷ περιπτώσει υπερβαίνον τά 100 μίλς κατ' έτομον.

(3) Θά πληρώνηται τέλος ύφ' εκάστου κατόχου, ή ένοικιαστού οίουδήποτε οργανωμένου κατασκηνωτικού χώρου, έντός των δημοτικών όρίων, χρησιμοποιούμενου διά αντίσκηνα και τροχόσπιτα, καθοριζόμενον υπό του Συμβουλίου από καιρού εις καιρόν, άλλ' έν ουδεμιᾷ περιπτώσει πέραν των 100 μίλς κατά αντίσκηνον ή τροχόσπιτον ήμερησίως.

(4) Πάν πρόσωπον, οργανισμός, κάτοχος ή ένοικιαστής διατηρών ξενοδοχείον, ξενώνα ύπνου ή τουριστικήν έπαυλιν υποχρεούται—

(α) "Όπως διατηρή θιθλίον εις τό όποιον νά καταχωρη καθ' εκάστην ήμέραν τό όνομα και έπώνυμον εκάστου προσώπου άνω των 10 έτών, τό όποιον διαμένει εις αυτά·

(β) όπως παρουσιάξῃ τό τοιοῦτο θιθλίον εις τό υπό του Συμβουλίου έξουσιοδοτημένον πρόσωπον πρὸς επιθεώρησιν δσάκις ήθελε ζητηθῇ παρ' αυτού.

7. Η παράγραφος (1) του Κανονισμού 115Ζ των Κανονισμών 1931 έως 1958 διαγράφεται και αντικαθίσταται διά της άκολουθούσας παραγράφου :

«(1)(α) Θά πληρώνηται ύφ' εκάστου καταναλωτού πρὸς σύνδεσιν του οίκήματός του μετά του κυρίου άγωγού ύδρεύσεως του Δήμου τέλος £10.000 μίλς, πλέον τά έξοδα των σωλήνων, έξαρτημάτων κ.λ.π. (πλήν του μετρητοῦ) και τά έργατικά διά την σύνδεσιν πλέον δικαιώματα έξ 20% διά γενικά έξοδα.

(β) Θά πληρώνονται δι' εκάστην σύνδεσιν ύδρομετρητοῦ δικαιώματα του Δήμου £2.000 μίλς.

(γ) Διά την μεταφοράν ύδατος και σύνδεσιν μετά του κυρίου άγωγού ύδρεύσεως του Δήμου, εις ξενοδοχεία, ξενώνας ύπνου, οργανωμένα διαμερίσματα και τουριστικές επαύλεις, θά πληρώνονται δικαιώματα εις τόν Δήμον £100.000 μίλς, πλέον τά έξοδα των σωλήνων, έξαρτημάτων κ.λ.π. (πλήν του μετρητοῦ ή μετρητών) και τά έργατικά διά την σύνδεσιν, πλέον δικαιώματα έξ 20% διά γενικά έξοδα.

(δ) Διά την μεταφοράν ύδατος εκ της ύδατοπρομηθείας του Δήμου, εις οίανδήποτε γήν έντός της περιοχής ύδρεύσεως, πρὸς οίκοπεδοποίησιν υπό του ιδιοκτήτου της, θά πληρώνονται παρὰ

του ιδιοκτήτη του £50.000 μίλς δι' ἑκάστον οἰκόπεδον ὡς δικαιώματα τοῦ Δήμου, ὡς καὶ πᾶσαν δαπάνην καὶ ἔξοδα τὰ ὁποῖα θὰ ὑποστῇ ὁ Δήμος διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν κυρίων ἀγωγῶν καὶ ἄλλα τυχόν ἔξοδα τὰ ὁποῖα θὰ χρειασθῶσι διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν καὶ τῶν πεζοδρομίων τὰ ὁποῖα ἤθελον ὑποστῇ ζημίαν.

(ε) Ὁ ιδιοκτήτης ὅστις αἰτεῖται τὴν μεταφορὰν ὕδατος ἐκ τῆς ὕδατοπρομηθείας τοῦ Δήμου εἰς οἰανδήποτε γῆν πρὸς οἰκοπεδοποίησιν, θὰ καταθέτῃ παρὰ τῷ Δήμῳ ποσὸν ἴσον πρὸς τὴν ἐκτιμωμένην δαπάνην διὰ τὴν τοιαύτην μεταφορὰν καὶ τὴν δαπάνην ἣτις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν καὶ πεζοδρομίων διὰ τῶν ὁποίων θὰ διέλθῃ ἢ ἐν λόγῳ μεταφορᾷ, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ τέλος ἐν σχέσει πρὸς ἓν ἑκάστον οἰκόπεδον ὡς προνοεῖται εἰς τὴν ὑποπαράγραφον (α) ἀνωτέρω.»

8. Αἱ ὑποπαράγραφοι (α), (β), (γ) καὶ (δ) τῆς παραγράφου (2) τοῦ Κανονισμοῦ 115Z τῶν Κανονισμῶν 1931 ἕως 1958 διαγράφονται καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἀκολουθῶν ὑποπαρὰγραφῶν:

«(α) Διὰ ποσότητα μέχρι 25 τόννων νεροῦ κατὰ διμηνίαν ἢ μέρος ταύτης, καταναλωθέντων ἢ μὴ, £1.250 μίλς.

(β) Τὸ ποσὸν τῶν £0.120 μίλς δι' ἑκάστον τόννον νεροῦ πλέον τῶν 25 τόννων νεροῦ κατὰ διμηνίαν μέχρι 35 τόννων.

(γ) Τὸ ποσὸν τῶν £0.150 μίλς δι' ἑκάστον τόννον νεροῦ πλέον τῶν 35 τόννων νεροῦ κατὰ διμηνίαν μέχρι 50 τόννων, καὶ τὸ ποσὸν τῶν £0.200 μίλς δι' ἑκάστον τόννον νεροῦ πλέον τῶν 50 τόννων νεροῦ κατὰ διμηνίαν μέχρι 60 τόννων καὶ

(δ) Τὸ ποσὸν τῶν £0.250 μίλς δι' ἑκάστον τόννον νεροῦ πλέον τῶν 60 τόννων κατὰ διμηνίαν.»

9. Ὁ Κανονισμὸς 143 τῶν Κανονισμῶν 1931 ἕως 1958 διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ:

«143. Ἐκτὸς ἐὰν ἑτέρα πρόνοια γίνεται εἰς οἰονδήποτε Νόμον—

(α) Οἰαδήποτε παράβασις τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ τιμωρῆται διὰ ποινῆς μὴ ὑπερβαίνουσας τὰς εἴκοσι πέντε λίρας·

(β) οἰαδήποτε συνέχισις τῆς παραβάσεως θὰ τιμωρῆται διὰ ποινῆς μὴ ὑπερβαίνουσας τὰς πέντε λίρας δι' ἑκάστην ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἢ τοιαύτη παράβασις συνεχίζεται.»

Οἱ ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

(Υ.Ε. 1338/59/2.)